

Alstermarks lek och experiment

Efter tio års kontorsarbete och ett i övrigt helt klanderfritt liv bestämmer sig ungarlen och kattsambon Olof för att följa sin new age-terapeuts råd att göra uppror och bryta mot reglementet; Olof stannar hemma från jobbet utan att vara sjuk.

Han förolämpar främmande män på gatan. Han kastar ägg. Han super sig full.

Som en folkhemsk Jean Paul Sartre undersöker **Ulric Alstermark** livskris, alienation och mänskliga skiljevägar i sin novellsamling **På en drakes envisa begäran**, utgiven på eget förlag.

Den tjugofemåriga debutanten, från Bromölla, jobbar som webbdesigner i Småland men arbetar också på ett romanprojekt. Novellerna är, trots en ganska sparsam inbindning i kompendiestil, illustrerade med ett par dussin mer eller mindre intressanta fotografier (den version av boken som idag finns tillgänglig är befriad från fotografier och har en mer påkostad inbindning, författarens anm).

De bästa, ofta halvt nonfigurativa, matchar texten på ett löst associativt sätt. Men egentligen är inte bildkvaliteten tillräckligt bra för att fotona skall komma till sin rätt. Och i många fall är dom rätt ointressanta. Vad gör exempelvis en bild på en flaska vin för nytta till en text om en man som dricker några flaskor vin?

Men ansatsen är lovvärd, och tillhör säkerligen framtiden. För en webbdesigner, liksom vilken internetanvändare som helst, har naturligtvis ord och bild förenats för gott. Framförallt för texter på nätet. Det smittar säkert av sig på framtida bokutgivning.

Författarens språk är snabbt och spänstigt, ofta av bekännelse/dagbokstyp. Korta meningar, inte sällan punkt redan efter ett ord, är legio.

Icke minst i Stackato som handlar om en man som håller på att bli nerlagen av några helt vanliga "svenssonrasister".

Alstermark leker och experimenterar. Det här lättsamma, förutsättningslösa förhållningssättet visavi meningsuppbyggnad är kanske en av samlingens främsta förtjänster.

Den bästa historien, förutom den ovan nämnda om mannen som stannade hemma från jobbet, är samlingens längsta, om mannen som blev olycklig när hans flickvän gjorde slut. Utan att avslöja intrigen kan sägas att den innehåller en del underhållande överraskningseffekter.

Tyvärr tycker jag att författaren ibland avslöjar lite för mycket. Dagböcker och inre monologer är förstås gärna öppenhjärtiga. Men ibland gäller uttrycket "tala är silver, tiga är guld" även för en ordkonstnär. Åtminstone när det gäller noveller.

Novellsamlingen är utgiven genom [Books-on-Demand](#). Härigenom riskerar inte författaren några pengar på en eventuellt osåld upplaga. Men det vore kanske en vits att låta en förlagslektör syna det pågående romanprojektet.

Slutresultatet kan bli bättre på detta sätt. Och jag tror att Alstermark har något att komma med.

Richard Öhman